

בס"ד

אמרי שפר 'תקיז'

מתוך 'ליקוטי שמואל'

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com, 058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתמצאו בתרגום של ווארד.

החיבור הראשון הופיע במסגרת

'מפעל ליקוטי שמואל'

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו"

בשעה טובה ומוצלחת, בסייעתא דשמיא, רואה אור ספר חדש ומפעים

ליקוטי שמואל – חומש בראשית

לאחר שנים של עיון, איסוף, ליקוט ועריכה, יוצא לאור ספר ייחודי המאגד – סוף מעשה במחשבה תחילה את מיטב הקטעים, המאמרים, הסיפורים והמשלים שהופיעו בעלוני פרשת השבוע בשנים האחרונות. דברי חן ושכל טוב, שנבחרו בקפידה וערוכים בטוב טעם, כדי להחיות את הלב ולהאיר את השולחן

- מתוכן הפרקים: רעיונות מאירי עיניים לפרשיות השבוע • משלים מעוררי מחשבה
- סיפורים נוגעים ללב • פנינים להעשרה ולהעברה בשולחן שבת

מתאים ללימוד אישי, למסירת דבר תורה ולשיחה משפחתית

ערוך ומוגש בעמל רב על ידי הרה"ג שמואל אייזיקוביץ שליט"א

כעת למכירה במחיר שווה לכל נפש – כרך ראשון על חומש בראשית
60 ש"ח

בלבד

להזמנה

<https://dash.bookpod.co.il/product/2231>

אחרי מעריב של ליל ר"ה אני אומר לחבר את כל הנוסח הארוך של 'לשנה טובה', ובסוף הוא עונה לי 'וכן למר' מה זה, העתק הדבק?

איתא בגמרא (ברכות יז, א) שרבי יוחנן היה מקדים שלום אפילו לגוי בשוק, ואיתא במהר "ץ חיות שהגם ששלום הוא שמו של הקב"ה מכל מקום הזכיר רבי יוחנן זאת אפילו לגוי. וזאת בכדי להשריש באדם מדת צדקה וחסד, לחיות בשלום ובשלוה עם כל אדם.

איתא במפרשים (רע"ב) דקאי על העוסקים בצרכי צבור שיכולים לבוא ח"ו לידי גאווה, ועל זה אומר התנא שאל יתגאו כי כל הזכות והכח שהם עוסקים בצרכי צבור אינה מכח עצמם, אלא מכח זכות אבות שזכות אבותם מסייעתם. ולא כמו שנהגו בדורינו רבים מהעוסקים בצרכי ציבור, שכל דבר טוב שהם עושים לטובת הציבור, הם עושים זאת בפרסום גדול, כי באמת אין להם במה להתגאות, כי אין זה כלל מזכותם.

אם הוא היה סורר וחוטא רק לעצמו, לא היו מחמירים כל כך בעונשו, אבל מאחר והוא גם 'מורה', כלומר שהוא מלמד את דרכיו הרעים לאחרים ומקלקל אותם, לכן יש להעניש אותו בחומרת הדין. (הרה"ק רבי מנחם מענדל מקוצק זי"ע)

בהרבה קהילות ישראל, אשכנז, אוסטריה, פולין, בוהמיה מורביה, הונגריה וכן קהילות ספרד ותימן היו עושים את הכנסת ספר התורה בשבת. יום בו קוראים בתורה, אנשים פנויים מעבודתם, זמן מוצלח לדרשות, יום מנוחה וקדושה.

בחורי חמד צריכים להזהר מאד בזה לקנות לעצמם שם טוב, ולזכור היטב שבמעשיהם אינם קונים שם טוב להוריהם או לישיבה שבה הם לומדים, אלא כלשון המשנה 'קנה שם טוב קנה לעצמו' לטובתו ולזכותו.

במלאת חצי יובל ליסוד בית היתומים בעיר, החליטה ההנהלה לערוך חגיגה. פתח הפרזידנט את הערב, וסיפר על הגלגולים שעבר המוסד; איך בהתחלה בקושי היה צריך, ואח"כ מבנה הרוס למחצה שהילדים הצטופפו בו, ואיך במשך השנים טיפחה ההנהלה את המקום עד שגדל. והיום, סיים הנואם, "כבר יש לנו במוסד ברוך השם שלוש מאות יתומים כן ירבו!"

במקום שיש אנשים אין צריך לעשות שום השתדלות להיות איש, מכיון שקנאת סופרים תרבה חכמה, וכשיראה שחבירו לומד גם הוא ירצה ללמוד, ואין זה נסיון גדול כל כך ללמוד בשעה שכל בני הישיבה עוסקים בתורה. אבל במקום שאין אנשים, דהיינו בעת שאין האחרים לומדים תורה כראוי [כגון בסוף הזמן וכדומה] ואין לאדם חשק כל כך ללמוד, אז צריך לעשות השתדלות מרובה להיות איש ולא להתבונן בחבריו ולא לעשות כמותם.

בספר 'בטוב ירושלים' (עמוד ש"ו) כתוב: "קבלה מאחיה השילוני כי בכל פעם שיהודי מברך את חברו לכתיבה וחתימה טובה החל מט"ו באב ועד ר"ה נברא מליץ יושר שיגן עליו ועל חבריו ביום הדין, לכן ירבה לברך את חבריו". לשנה טובה תכתבו ותחתמו אתם וכל אשר לכם בבריאות, בנחת ובשמחה!

בעוד ארבעים יום נעמוד כולנו בתפילת הנעילה המרטיטה ונגיד בהתעוררות ובתחינה 'פתח לנו שער בעת נעילת שער'. כעת, בתחילת אלול, הכל עוד פתוח לפנינו וכעת עלינו להגיד: פתח לנו שער בעת 'פתיחת' שער - - - אם נתחיל לחוות את ההתעלות מעכשיו, כל ה'מים נוראים' שלנו ייראו אחרת לגמרי. כל השנה הקרובה הבאה עלינו לטובה, תיראה אחרת לגמרי. (כ"ק מרן אדמו"ר הנתיבות שלום מסלונים זי"ע)

בעל ה"תולדות יעקב יוסף" מפרש בדרך הלצה "כי יהיה לאיש בן סורר ומורה" הייתכן דבר כזה? אלא שהסיבה היא כי האיש הזה, שיש לו בן סורר ומורה הוא עצמו "איננו שומע בקול אביו" איננו שומע בקול אביו שבשמים, ועל כן יש לו בן כזה.

בפרקי אבות (פרק ה' משנה כב'): "בן הא הא (שמו של החכם שהיה אחד מן התנאים) אומר: "לפום צערא אגרא". כלומר, לפי גודל הצער - כך הוא השכר. שלעתיד לבא בעולם הבא, כששוקלים את מעשיו של האדם, בכדי לדעת מהו השכר שמגיע לו, שקילת המצווה איננה אך ורק לפי חשיבות המצווה כלומר, זה לא מחייב שאם היא מצווה "גדולה", מקבל הנידון שכר גדול בעבורה, ואם היא מצווה "קטנה" יקבל הוא שכר מועט, אלא מביאים בחשבון גם את כל הטורח

שהיה לאדם בכל מצווה ומצווה, ואם התברר שאכן עשה מאמצים מרובים בכדי לכבוש את יצרו, ישוכלל שכרו ממעשיו והטרחה שהייתה לו בגין המעשה, ואם לא טרח כלל יקבל שכר על המצווה בלבד.

בפרשת השבוע ישנה מצווה של שילוח הקן והשכר המובטח על עשייתה הוא אריכות ימים. בדרך כלל, התורה איננה מפרטת את שכר המצוות למעט שניים מהן ששכרן שווה: מצוות כבוד אב ואם (שקשה מאד לביצוע ותמידית) ושילוח הקן (קלה לביצוע וחד פעמית) שבהן מבטיחה התורה "למען יאריכון ימך". חז"ל מהשוואה זו בשכר המצוות למרות שהקושי בקיום שונה הגיעו למסקנה: מכיוון שאין אנו יודעים מהו מתן שכרן של מצוות, צריך לקיים את כולם.

בראש השנה הרב מבריסק לא היה פותח אפילו גמרא... רק סידור ותהילים... כששאלו אותו מדוע הוא נוהג כך, הוא השיב: "כדלים וכרשים דפקנו דלתיך". "בראש השנה כולם דלים ורשים... אין לנו שום בעלות או חזקה על כלום! צריך לחדש את ה-כ-ל! את הבריאות, את הפרנסה, את הכח ללימוד התורה, את ההבנה בתורה, את חינוך הילדים... אין שום חזקה, העבר אין! הכל צריך חידוש!!! נו, אז אם ביום כזה צריכים לחדש את כל העניינים החשובים הללו... איך אפשר אפילו להעזיז לפספס דקה?! אין לי פנאי לשום דבר חוץ מלבקש ולבקש... אם הייתי לומד גמרא הייתי צריך לקום ולעייין שם, ולפתוח את הספר ההוא... אני לא מרשה לעצמי את כל הביטולים הללו! אבל כשאני אומר תהילים, אני לא צריך לעייין, ואני לא צריך לקום ולפתוח ספר אחר... זה 100% תהילים, 100% בקשות, 100% זמן!

בשם הרה"ק מקוצק, דהנה יש בני אדם שיש להם דאגות וטרדות רבות מאד ולכך אין זמן בידם ללמוד תורה, ושמא יאמר האדם 'לכשאפנה אשנה' היינו כשאפנה מכל הטרדות המפריעים אותי מללמוד אז אשנה, על זה אומר התנא לא כדברך הוא, אלא 'שמא לא תפנה', שמא רצון ה' יתברך הוא שתעבוד אותו דייקא בעת שאין לך פנאי ומתוך טרדות, כאשר אתה במצב של 'לא תפנה', ומחוייב אתה לגזול מזמנך ללימוד התורה.

בשם הרמב"ם (בפירוש המשניות), שהעוסקים בצרכי צבור אין להם זמן ללמוד באשר הם עסוקים בצרכי הצבור, ועל זה אומר התנא שאם יעסקו לשם שמים, אזי מעלה אני עליכם כאלו עשיתם דהיינו כאילו למדו בזמן זה, וכדאיתא (קידושין מ, א) דמחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה.

בשם כ"ק אאמו"ר זי"ע שפירש כוונת המשנה, שצריך להיזהר שלא להשתמש בתורה על מנת לנגח ולקנטר את חבריו, וזהו 'ולא קרדום לחפור בה', שלא ילמד תורה על מנת לחפור ולפגוע בדברי ליצנות בחבריו.

בשנת תרצ"ג, כאשר צורר כל היהודים ימ"ש עלה לגדולה, נשאל רבינו **החפץ חיים** זי"ע על ידי מרן **הרב מפוניבז'** זי"ע מה יהיה גורל היהודים לאחר שהצורר הכריז בפומבי על מטרתו להשמיד את עם ישראל חלילה. אמר לו החפץ חיים: זאת לא יעלה בידו! לעולם לא הצליח שום אדם לכלות ולמגר את כל עמינו! פסוק מפורש הוא (בראשית לב, ט) 'אם יבא עשיו על המחנה האחת והכהו, והיה המחנה הנשאר לפליטה!'

דורשי רשומות מצאו כי המילים 'להצילך ולתת אויביך לפניך' הם ר"ת 'אלול'. ומכאן שעבודת אלול מסוגלת לכך שכל האויבים והמקטרגים שרוצים להזיק לנו הן בגשמיות והן ברוחניות יפלו תחתינו. ובלבד שנקפיד על 'ולא יראה בך ערוות דבר' דהיינו שמירה על צניעות הלבוש והקדושה שלנו.

האם כל מכירת שופר זה במחיר הקרן?